

[Poul Dam.]

kvinden, der er forsørgeren, og det er det i adskillige af disse tilfælde, hvor unge par lever sammen uden at være gift.

Fru Else-Merete Ross fremsatte nogle interessante betragtninger om de problemer, som findes omkring mæglingen og hele den oplysningsvirksomhed, som kunne være nyttig, også denne tanke om, at de pågældende kunne henvende sig til ét organ og få klaret alle problemerne på én gang; jeg synes, det er noget, det er vigtigt at få overvejet.

Der er blevet sagt forholdsvis lidt om separations- og skilsmisereglerne, og jeg opfatter dette som et udtryk for, at man mener, at disse spørgsmål skal drøftes i udvalget, så de kan øve indflydelse på den debat, som vil føre til den endelige udformning af disse regler. Når man taler om, at mennesker bør have deres fulde frihed her og, hvis de er enige, bør kunne få adgang til skilsmisse straks, så vil jeg nok sige, at denne enighed jo kan være noget reelt i den forstand, at begge parterne virkelig af egen fri vilje og uden nogen som helst form for pres fra den anden side er nået til dette standpunkt; men i mangfoldige tilfælde ligger der jo en ganske væsentlig pression fra den ene parts side for at opnå denne enighed.

Hvis man yderligere ser på mulighederne for som i den nuværende lovgivning og også i forslaget at kunne få ensidig skilsmisse under visse omstændigheder, så må man nok sige, at her er der ikke mere tale om friheden, her er der tale om, at den ene part disponerer for den anden. Der er tale om, at den ene bliver skadet af den andens beslutning på en måske uoprettelig måde. Det er det, der er baggrunden for vores forslag om, at skilsmisse altid skal foregås af et års separation. Der vil blive mulighed dér for, at den part, som ikke ønsker samlevet ophævet, kan opnå en ændring af beslutningen i løbet af den tid, således at der kan komme det bedst mulige ud af det for de pågældendes fremtid.

Endelig om storfamilierne. Her havde jeg en lille smule fornemmelse af, at nogle af ordførerne var lidt stærkt påvirket af, hvad der har stået i aviserne om haremer og lignende. Det er jo ikke meningen. Jeg tror, at det måske ville have været et nyttigt supplement, hvis man havde hørt den

katolske præst pastor Ib Andersen i Kirke- ligt Magasin i radioen for et par dage siden sige, at storfamilier var da helt i orden, det havde man haft i den katolske kirke altid, i mange forskellige former, at munkeløstre og nonneløstre og kollektiver for unge mennesker også var storfamilier, at der var et reelt formål med det, og at der var et reelt behov bag det.

Men jeg skal slutte med at takke, fordi man har taget denne debat på en så afslappet måde, og fordi man har forstået, at der i dette forslag er rejst en række problemer, som det er nødvendigt at tage hensyn til ved den endelige lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte vedrørende forslag til lov om ægteskabs indgåelse og opløsning m. fl. lovforslag. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

*Forslag til lov om ægteskabs indgåelse og opløsning,
 forslag til lov om ændring af myndighedsloven. (Forældremyndighed og samkvemsret),
 forslag til lov om ændring af arveloven,
 forslag til lov om ændring af skifteloven,
 forslag til lov om ændring af lov om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse*

*og
 forslag til lov om ændring af lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.*

Valgt blev: *Hanne Budtz, Langkilde, Lis Møller, Ulla Worm, Merete Bjørn Hanssen, Eva Ree, Ib Thyregod, Rigmor Christensen, Else-Merete Ross, Samuelsen, K. Axel Nielsen, Lis Groes, Thomas Have, Hans Hækkerrup, Kjeld Olesen, Tastesen og Poul Dam.*